

san a halála napján, 2002. február 28-án járt le a nyugdíjba vonuláshoz járó nyolc hónapos felmondási ideje, és akkor kezdődött volna el igazi nyugdíjas élete.

Stubnya György
BME OMIKK

In memoriam
Gazsiné
Estélyi Katalin

(1952–2002)

Tudtuk és ő is tudta, hogy nagyon beteg. Titokban mégis reménykedtünk, hogy győzhet a halálos kór felett.

1952. október 19-én született Budapesten. A család rövid móri, enyingi, fehérvári kitérő után 1964-ben Bicskére költözött, Kati ott fejezte be az általános iskolát, és ott érettségizett 1971-ben, a Vajda János Gimnáziumban, ahol később óraadó tanárként oktatta a könyvtári fakultációt választó diákokat. Nyaranta a bicskei Petőfi Művelődési Központban dolgozott, s népművelés szakra felvételizett a Kossuth Lajos Tudományegyetemre.

Későbbi pályamódosításában nagy szerepe volt a bicskei

könyvtár akkori igazgatójának, Börcs Jánosnak, aki 1974-ben állást ajánlott neki, és akitől sokat és szívesen tanult, akivel nagyon jó kapcsolata volt. Úgy érezte, folytatnia kell, amit ő elkezdett. Az átmenetinek tekintett könyvtároskodásból tehát életpálya lett. A Debreceni Tanítóképző Főiskolán már népművelő-könyvtáros szakon szerzett oklevelet 1977-ben. Kezdetben feldolgozó könyvtáros, 1978-tól módszertanos volt. Emellett részt vett az olvasószolgálat napi munkájában, gondozta a helyismereti és a zenei gyűjteményt.

1990-ben pályázat útján nyerte el az igazgatói megbízást. A szűkülő anyagi források ellensúlyozása, az épület sorsának bizonytalansága sok gondot okozott neki. Az önkormányzat és a segítőkész olvasók közreműködésével sikerült 1993-ban új könyvtárat avatni Bicskén. A költségvetési megszorításokat szponzorok keresésével ellensúlyozta, támogatókat talált a helyi vállalkozók körében. Rendezvényeket szerveztek az intézmény szolgáltatásainak népszerűsítésére, pályázatokat írtak, közérdekű kötelezettségvállalást hoztak létre a könyvtár támogatására. Időt, energiát nem kímélve, az egészségét sem féltve dolgozott.

1993-ban és 1998-ban megválasztották igazgatónak. Szakértelmét, elszántságát az önkormányzat is elismerte, ő pedig újult erővel vetette bele magát a munkába: tervezett, dolgozott, építette a könyvtár jövőjét, a jövő bicskei könyvtárát. Azt a jövőt, amelynek ő már nem lehet részese.

Fontosnak tartotta a gyerekek olvasóvá nevelését. A me-

gyében az elsők között szervezett nyári olvasótáborokat a gyerekeknek, és ezekhez támogatókat is szerzett. Emellett megoldotta az idős, beteg emberek könyvtári ellátását is.

A helytörténet, a helyi értékek felkutatása mindig szívügye volt. Sokat tett a könyvtár névadója, Nagy Károly megismeretéseért. Vallotta, hogy a helyi értékek felkutatása, megőrzése, az események dokumentálása a jelen és a későbbi korok számára, ezek közkinccsé tétele segíti elő az igazi helyi társadalom kialakulását. Jelentős szerepe volt Forgács Antal költő és Nagy Károly csillagász bicskei emléktáblájának felállításában. Érzékenyen és hozzáértéssel reagált a könyvtárral kapcsolatos új igényekre. Szakmai és közéleti munkásságát Bicske városa 2001-ben Bicskéért Emlékéremmel ismerte el.

Nagyon jó kapcsolata volt közvetlen kollégáival, a megyei könyvtárral és a megye könyvtárosaival.

Búcsúzzunk Tőle, de nem feledjük a személyiségéből áradó lelkesültséget, kedvességet, a vele való találkozások, beszélgetések emlékét.

Komlói József

